

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Ndt/42/2018
Identifikačné číslo spisu: 2618010337
Dátum vydania rozhodnutia: 3. januára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. František Mozner
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2618010337.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovarsyho v trestnej veci proti obžalovanému V. E. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 3. januára 2019 v Bratislave o návrhu obžalovaného V. E. na odňatie veci Okresnému súdu Senica a Krajskému súdu v Trnave takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného V. E. vedená na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 1T/23/2018 a na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 5Tos/216/2018 sa týmto súdom neodníma.

O d ô v o d n e n i e

V trestnej veci vedenej na Okresnom súde Senica (ďalej tiež „okresný súd“) pod sp. zn. 1T/23/2018 je obžalovaný V. E. trestne stíhaný pre konanie právne kvalifikované ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e) Tr. zák. Písomným podaním z 5. novembra 2018, doručeným okresnému súdu 6. novembra 2018, vzniesol obžalovaný V. E. námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu Senica a všetkým senátom Krajskému súdu v Trnave, ktorú odôvodnil tým, že v posledných dňoch sa z médií a rozhlasu dozvedel, že 108 sudcov z 1058 sudcov podpísalo petíciu „Päť viet“, v ktorej je uvedené, že na týchto sudcov je vyvíjaný politický tlak zo strany Generálnej prokuratúry, tzv. časová tieseň, čo má za následok nespravodlivé a nestranné súdne rozhodnutia. Obžalovaný V. E. nadobudol vážnu obavu, že medzi týmito 108 sudcami môžu byť aj sudcovia Okresného súdu Senica a Krajského súdu v Trnave, čo v ňom vyvolalo obavy, že jeho odvolania budú, podobne ako v minulosti, zamietnuté, čím by boli hrubo porušené jeho práva. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že sudcovia sú viazaní tým, že ich súdne rozhodnutia musia byť vždy objektívne a nestranné, čo podľa jeho názoru po predmetnej petícii nemožno považovať za spravodlivé. Každý občan má totiž právo na riadny a spravodlivý proces, čo podľa obžalovaného súdy sústavne a vedome porušujú. Obžalovaný ďalej uviedol, že má vedomosť a skúsenosť z minulosti o nadštandardných vzťahoch a personálnom prepojení medzi Okresným súdom Senica a Krajským súdom v Trnave, čo má za následok, že všetky odvolania proti rozhodnutiam Okresného súdu Senica, o ktorých rozhoduje Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, sú zamietnuté. Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby bola jeho trestná vec odňatá Okresnému súdu Senica, ako aj Krajskému súdu v Trnave a prikázaná Okresnému súdu Trenčín a Krajskému súdu v Trenčíne. Na základe vznesenej námietky zaujatosti okresný súd uznesením z 12. novembra 2018, sp. zn. 1T/23/2018, rozhodol podľa

§ 32 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 31 ods. 1 Tr. por. o nevyhlúčení predsedníčky senátu JUDr. Jany Tréškovej a prísediacich sudcov Bc. Márie Škojecovej a Bc. Pavla Vávru z vykonávania úkonov trestného konania v tejto trestnej veci. Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť, ktorá bola Krajskému súdu v Trnave predložená na rozhodnutie 12. decembra 2018. Krajský súd v Trnave po zabezpečení vyjadrenia všetkých sudcov trestnoprávneho kolégia predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu obžalovaného V. E. na odňatie a prikázanie veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Senica, Krajskému súdu v Trnave a Okresnému súdu Trenčín spolu s Krajským súdom v Trenčíne, ktorým by podľa návrhu obžalovaného mala byť jeho trestná vec prikázaná, preskúmal návrh obžalovaného V. E. ako i predložený spisový materiál a dospel k záveru, že niet dôležitého dôvodu na odňatie tejto veci príslušným súdom, pričom zo strany obžalovaného ide opäť len o procesnú obštrukciu s cieľom oddialiť meritórne rozhodnutie v predmetnej veci. V prvom rade treba uviesť, že najvyšší súd už v tejto veci rozhodoval o dvoch návrhoch obžalovaného V. E. na odňatie jeho trestnej veci Okresnému súdu Senica, a to z dôvodu (obžalovaným tvrdenej) zaujatosti predsedníčky senátu a prísediacej sudkyne pre ich pomer k poškodenému, o ktorých rozhodol uzneseniami z 12. júna 2018, sp. zn. 2 Ndt 18/2018, a z 25. septembra 2018, sp. zn. 2 Ndt 29/2018, pričom v oboch prípadoch predmetnú vec okresnému súdu neodňal. Ako najvyšší súd konštatoval už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, jedným z dôležitých dôvodov opodstatňujúcich odňatie veci podľa § 23 ods. 1 Tr. por. môže byť aj vylúčenie všetkých sudcov príslušného súdu. O takúto situáciu však v posudzovanej veci nejde a to ani vo vzťahu k Okresnému súdu Senica, ani vo vzťahu ku Krajskému súdu v Trnave, pretože z vyjadrení sudcov týchto súdov, nachádzajúcich sa na č. l. 330-336 a 354-359 spisu vyplýva, že títo sa necítia byť v predmetnej veci zaujatí, nemajú žiaden vzťah k obžalovanému, ostatným stranám trestného konania, ani k prejednávanej trestnej veci, nemajú vedomosť ani o obsahu petície „Päť viet“, ani o vyvíjanom nátlaku zo strany prokuratúry, či o personálnom alebo inom prepojení Okresného súdu Senica a Krajského súdu v Trnave. Obžalovaný pritom v tomto smere nepredložil žiaden konkrétny dôkaz svedčiaci o opaku. Zároveň ani ďalší obžalovaným uvádzaný dôvod zaujatosti - čisto subjektívne podozrenie z nadštandardných vzťahov sudcov okresného súdu a sudcov krajského súdu - nie je objektívne spôsobilý vyvolať pochybnosti o nezaujatosti týchto sudcov. Pokiaľ ide o obžalovaným namietané podpísanie petície „Päť viet“ niektorým zo sudcov okresného súdu a krajského súdu, tu je potrebné uviesť, že skutočnosť, či niektorí sudcovia týchto súdov (ak vôbec) podpísali predmetnú petíciu, je pre rozhodovanie v tejto veci právne bezvýznamná a ide nad rámec prieskumnej povinnosti najvyššieho súdu pri rozhodovaní o návrhu na odňatie a prikázanie veci, keďže ju nemožno podradiť pod žiaden dôvod vylúčenia sudcu v zmysle § 31 ods. 1 Tr. por. (porovnaj tiež uznesenie najvyššieho súdu zo 17. decembra 2009, sp. zn. 5 Tost 28/2009). Vychádzajúc z uvedeného nemôže byť ani táto námietka obžalovaného dôvodom na vyslovenie zaujatosti všetkých sudcov príslušných súdov, a teda ani dôvodom na odňatie veci príslušnému súdu. Záverom nedá najvyššiemu súdu nepoukázať na skutočnosť, že petícia „Päť viet“ bola spísaná a následne medializovaná v roku 2009, teda pred desiatimi rokmi, čo s poukazom na tvrdenie obžalovaného o tom, že sa o nej mal dozvedieť v posledných dňoch z médií a rozhlasu, v podstate len potvrdzuje, že aj v tomto prípade ide z jeho strany iba o procesnú prekážku, ktorá bráni riadnemu vykonaniu hlavného pojednávania. Úmyselné vyvolanie takejto prekážky je pritom podľa § 77 ods. 1 písm. c) Tr. por. dôvodom na nezapočítanie doby, počas ktorej sa v jej dôsledku obžalovaný nemohol zúčastniť na úkonoch trestného konania, do plynutia lehôt väzby podľa § 76 ods. 6 a 7 Tr. por. Vyššie uvedené dôvody viedli najvyšší súd k záveru, že sudcovia Okresného súdu Senica a Krajského súdu v Trnave nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania v posudzovanej veci a teda niet žiadneho dôležitého dôvodu na odňatie predmetnej veci týmto súdom a jej prikázanie Okresnému súdu Trenčín a Krajskému súdu v Trenčíne.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

